

UNIVERSITI PUTRA MALAYSIA

***PENGUASAAN SEBUTAN BAHASA CINA DAN BAHASA
MELAYU DALAM KALANGAN MURID BUKAN CINA***

KOO CHIAN CHYUN

FBMK 2017 68

**PENGUASAAN SEBUTAN BAHASA CINA DAN BAHASA
MELAYU DALAM KALANGAN MURID BUKAN CINA**

Oleh
KOO CHIAN CHYUN

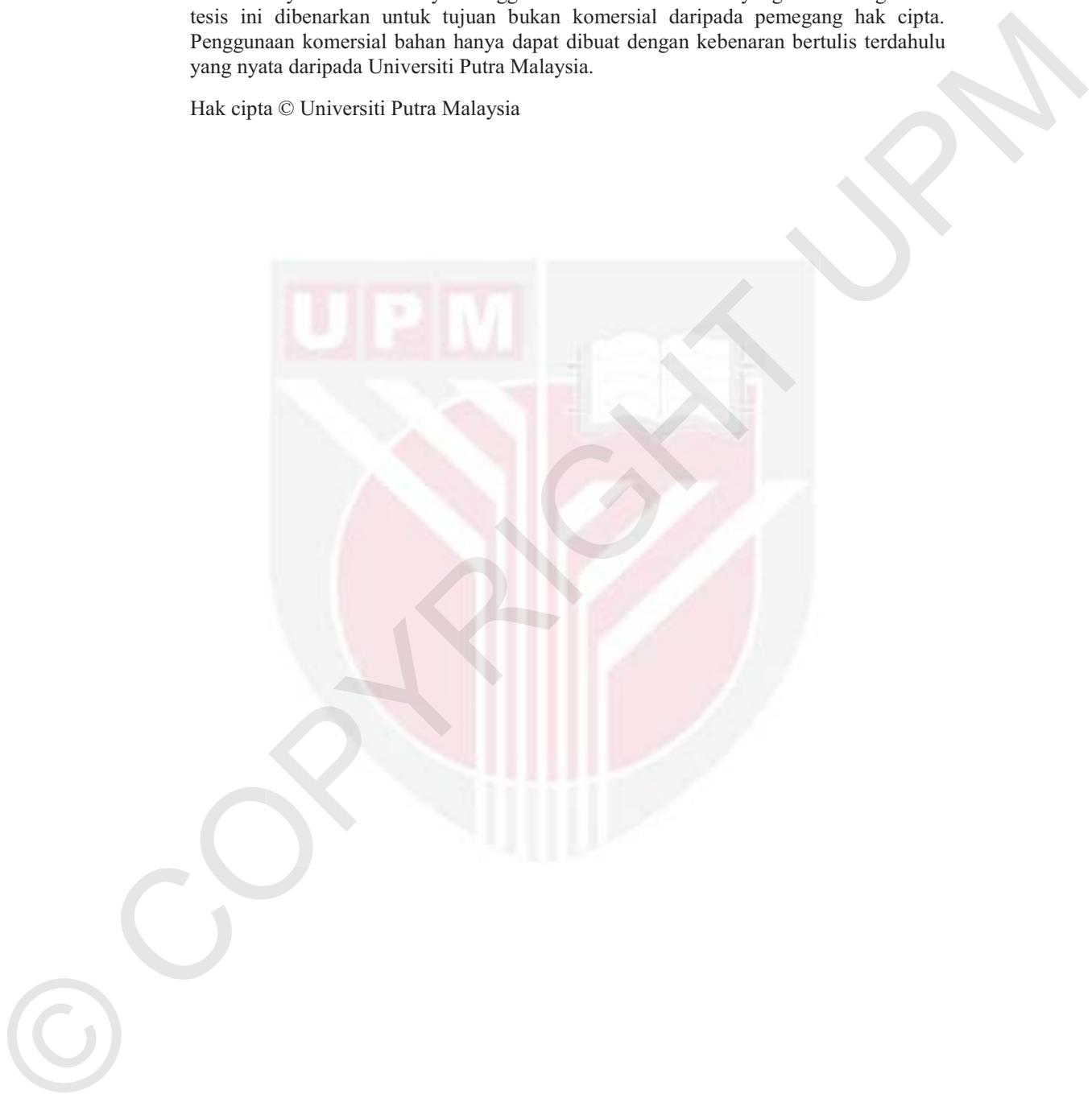
Tesis ini Dikemukakan kepada Sekolah Pengajian Siswazah,
Universiti Putra Malaysia sebagai Memenuhi Keperluan untuk
Ijazah Master Sastera

Mei 2017

Semua bahan yang terkandung dalam tesis ini, termasuk tanpa had teks, logo, ikon, gambar dan semua karya seni lain, adalah bahan hak cipta Universiti Putra Malaysia kecuali dinyatakan sebaliknya. Penggunaan mana-mana bahan yang terkandung dalam tesis ini dibenarkan untuk tujuan bukan komersial daripada pemegang hak cipta. Penggunaan komersial bahan hanya dapat dibuat dengan kebenaran bertulis terdahulu yang nyata daripada Universiti Putra Malaysia.

Hak cipta © Universiti Putra Malaysia

DEDIKASI

Penulisan ilmiah ini pengkaji dedikasikan buat penutur jati bahasa Melayu yang mencintai bahasa Melayu serta sedang belajar bahasa Cina dan sentiasa ingin menambah pengetahuan tentang bahasa Cina dalam bahasa Melayu.

Pengkaji juga dedikasikan buat penutur bahasa Melayu yang bukan Melayu tetapi sentiasa menyokong dan menghormati bahasa Melayu; juga buat teman-teman bahasa Melayu yang masih memperjuangkan cita-cita dan menjadikan bahasa Melayu sebagai bahasa Kebangsaan dan bahasa komunikasi.

Diharapkan kajian ini dapat juga memberikan faedah kepada guru bahasa Cina dalam menangani masalah murid bukan Cina yang kurang mahir dalam penguasaan konsonan, vokal dan nada bahasa Cina.

Abstrak tesis yang dikemukakan kepada Senat Universiti Putra Malaysia
sebagai memenuhi keperluan untuk Ijazah Sarjana Sastera

**PENGUASAAN SEBUTAN BAHASA CINA DAN BAHASA MELAYU DALAM
KALANGAN MURID BUKAN CINA**

Oleh

KOO CHIAN CHYUN

Mei 2017

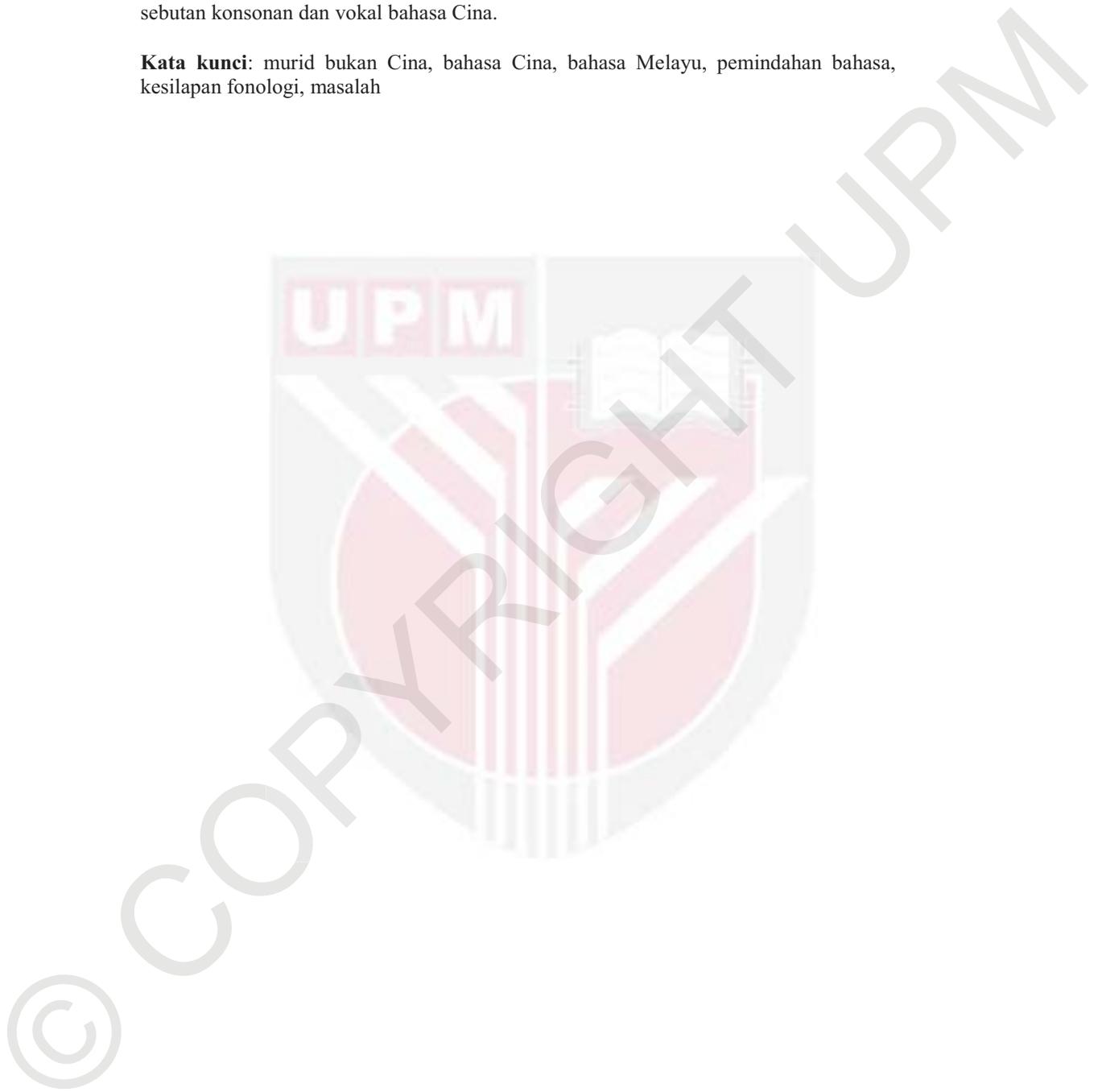
Pengerusi: Wong Ling Yann, PhD

Fakulti: Bahasa Moden dan Komunikasi

Walaupun konsonan dan vokal dalam sebutan bahasa Cina dan sebutan bahasa Melayu mempunyai abjad-abjad rumi yang sama, tetapi cara-cara sebutan konsonan dan vokal bagi kedua-dua bahasa ini adalah amat berbeza. Nada bahasa Cina mempunyai fungsi untuk membezakan makna aksara Cina yang mempunyai suku kata yang sama, manakala intonasi bahasa Melayu memainkan peranan untuk menunjukkan maksud emosi dalam ayat bahasa Melayu yang mempunyai fungsi berlainan. Suku kata bahasa Cina dibentukkan dengan tiga elemen yang penting iaitu konsonan, vokal dan nada, manakala suku kata bahasa Melayu hanya dibentukkan dengan gabungan konsonan dan vokal, intonasi hanya muncul pada perkataan yang mempunyai maksud emosi dalam ayat bahasa Melayu. Kajian ini bertujuan untuk mengkaji cara-cara penguasaan sebutan konsonan, vokal, nada atau intonasi bahasa Cina dan bahasa Melayu dalam kalangan murid bukan Cina di Sekolah Jenis Kebangsaan (Cina) Mun Choong, Kuala Lumpur. Selain itu, kajian ini juga akan mengkaji kesilapan fonologi yang dilakukan dan masalah yang dihadapi oleh murid bukan Cina dalam mengenal pasti cara-cara penguasaan sebutan konsonan, vokal, nada atau intonasi bahasa Cina dan bahasa Melayu. Instrumen yang digunakan untuk mengumpul data kajian adalah dua set ujian iaitu Ujian Sebutan Bahasa Cina dan Ujian Sebutan Bahasa Melayu. Data kajian ini akan dianalisis dengan menggunakan perisian SPSS. Teori pemindahan bahasa (Lado 1957, Ausubel 1978, Odlin 1989, Wang Yan 2005) diaplikasi untuk menerangkan kesan pemindahan bahasa terhadap bunyi bahasa Cina dan bahasa Melayu oleh murid bukan Cina. Kaedah analisis kontrastif (Ellis, 1985) digunakan untuk membandingkan persamaan dan perbezaan antara cara-cara penguasaan sebutan konsonan, vokal dan nada/intonasi bahasa Cina dan bahasa Melayu dalam kalangan murid bukan Cina. Hasil dapatan kajian ini menunjukkan kebanyakan murid bukan Cina dapat menguasai cara-cara penggunaan sebutan konsonan dan vokal bagi kedua-dua bahasa ini. Hanya terdapat sebilangan kecil responden dalam kajian ini kurang berkeyakinan dalam mengenal pasti cara-cara penggunaan intonasi yang mempunyai maksud emosi yang berbeza dalam ayat bahasa Melayu yang berbeza fungsinya. Mereka juga didapati kurang mahir dalam mengenal pasti cara-cara sebutan nada pertama dan nada kedua dalam bahasa Cina. Pada keseluruhan prestasi responden kajian ini dalam menguasai

cara-cara penguasaan sebutan nada bahasa Cina adalah lebih baik daripada sebutan intonasi bahasa Melayu, manakala penguasaan mereka dalam mengenal pasti cara-cara penguasaan sebutan konsonan dan vokal bahasa Melayu adalah lebih mantap daripada sebutan konsonan dan vokal bahasa Cina.

Kata kunci: murid bukan Cina, bahasa Cina, bahasa Melayu, pemindahan bahasa, kesilapan fonologi, masalah

Abstract of thesis presented to the Senate of Universiti Putra Malaysia in fulfilment of
the requirement for the degree of Master of Arts

**MASTERY OF UTTERANCES CHINESE AND MALAY LANGUAGES BY
NON-CHINESE STUDENTS**

By

KOO CHIAN CHYUN

May 2017

**Chair: Wong Ling Yann, PhD
Faculty: Modern Languages and Communication**

Although the consonants and vocals of the Chinese and Malay languages pronunciation have the same Romanized letters, but the methods of pronunciation of these consonants and vocals in both languages are quite different. Tone in Chinese language has a function to distinguish the meanings of the Chinese characters that combined by the same syllable, however intonation in Malay language plays a role to demonstrate the emotional meanings contained by the sentences in the Malay language. The syllable of the Chinese language contructed by three important elements, there are consonant, vocal and tone. However, the syllable of the Malay language only contructed by the combination of consonant and vocal, the intonation only appears in the vocabulary that contains the emotional meaning in the sentence of the Malay language. The purpose of this study investigates the methods of application for the utterances of the consonants, vocals and tones or intonations in both Chinese and Malay languages by non-Chinese students in the *Sekolah Jenis Kebangsaan (Cina)* Mun Choong, Kuala Lumpur. Beside that, this study also investigates the phonological errors and the problems made and faced by non-Chinese students in recognizing the methods of application for uttering the consonants, vocals, tones or intonations in both Chinese and Malay languages. Data collection of this study will be analysed by SPSS software. Theories of language transfer (Lado 1957, Ausubel 1978, Odlin 1989, Wang Yan 2005) will be applied to explain effects of language transfer to the methods of application adopted by non-Chinese students in uttering the sounds of Chinese and Malay languages respectively. The research finding of this study showed that majority of the non-Chinese students were able to master the methods of application for uttering the consonants and vocals in both languages. There were only a few respondents in this study lack of confidence in recognizing the methods of application for the intonations that contained different emotional meanings in the sentences of the Malay language that carried different functions. They were found that they did not perform well in recognizing the first and second tone of the Chinese language. Overall, the performances of the respondents in this study had better recognition on the methods of application for the utterances of the

tones in Chinese language than the recognition on the intonations in the Malay language.

Key words: non-Chinese learners, Chinese language, Malay language, utterances, language transfer, phonological error, problem

PENGHARGAAN

Jutaan terima kasih kepada DR. WONG LING YANN dan PROF. MADYA DR. RAJA MASITTAH BINTI RAJA ARIFFIN serta pensyarah yang lain yang telah memberikan tunjuk ajar, bantuan, dorongan, sokongan, serta kata-kata semangat yang tidak ternilai sepanjang proses menyiapkan tesis ini.

Kepada ayahanda KOO PENG YEONG dan bonda CHING GOIK KI yang dihormati dan dicintai. Terima kasih yang tidak terhingga kerana memahami kesibukan ini dalam mencapai cita-citaku dan selalu mendoakan untuk melihat anaknya berjaya dari peringkat Degree hingga ke peringkat Master.

Tidak lupa suami yang disayangi CHIANG YUH YEE yang memberikan peluang menyambung belajar dan sanggup berkorban apa sahaja demi melihat isterimu menggenggam segulung ijazah. Dodongan dan semangatmu memberikan kekuatanku meneruskan perjuangan ini.

Serta terima kasih kepada rakan-rakan yang telah banyak memberikan sokongan tanpa jemu dan berkongsi pendapat serta bersabar menunggu hingga ke peringkat ini, teruskan perjuangan kalian.

TERIMA KASIH SEMUA ATAS SEGALANYA.

Saya mengesahkan bahawa satu Jawatankuasa Peperiksaan Tesis telah berjumpa 12 Mei 2017 untuk menjalankan peperiksaan akhir bagi Koo Chian Chyun bagi menilai tesis beliau yang bertajuk “Penguasaan sebutan bahasa Cina dan bahasa Melayu dalam kalangan murid bukan Cina” mengikut Akta Universiti dan Kolej Universiti 1971 dan Perlembagaan Universiti Putra Malaysia [P.U. (A) 106] 15 Mac 1998. Jawatankuasa tersebut telah memperakuan bahawa calon ini layak dianugerahi ijazah Master Sastera.

Ahli Jawatankuasa Peperiksaan Tesis adalah seperti berikut:

Che Ibrahim bin Salleh, PhD

Profesor Madya
Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi
Universiti Putra Malaysia
(Pengerusi)

Norazlina binti Haji Mohd Kiram, PhD

Jabatan Bahasa Melayu
Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi
Universiti Putra Malaysia
(Pemeriksa Dalam)

Hew Yuen Suey, PhD

Department of Chinese Literature
College of Liberal Arts
National Chung Hsing University
Taiwan
(Pemeriksa Luar)

Nor Aini Ab. Shukor, PhD
Profesor dan Timbalan Dekan
Sekolah Pengajian Siswazah
Universiti Putra Malaysia

Tarikh:

Tesis ini telah dikemukakan kepada Senat Universiti Putra Malaysia dan telah diterima sebagai memenuhi syarat keperluan untuk Ijazah Sarjana Sastera Ahli Jawatankuasa Penyeliaan adalah seperti berikut:

Wong Ling Yann, PhD
Pensyarah Kanan
Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi
Universiti Putra Malaysia
(Pengerusi)

Raja Masittah binti Raja Ariffin
Profesor Madya
Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi
Universiti Putra Malaysia
(Ahli)

ROBIAH BINTI YUNUS, PHD
Profesor dan Dekan
Sekolah Pengajian Siswazah
Universiti Putra Malaysia

Tarikh:

Perakuan pelajar siswazah

Saya memperakui bahawa:

- tesis ini adalah hasil kerja saya yang asli;
- setiap petikan, kutipan dan ilustrasi telah dinyatakan sumbernya dengan jelas;
- tesis ini tidak pernah dimajukan sebelum ini, dan tidak dimajukan serentak dengan ini, untuk ijazah lain sama ada di Universiti Putra Malaysia atau di institusi lain;
- hak milik intelek dan hakcipta tesis ini adalah hak milik Universiti Putra Malaysia mengikut Kaedah-Kaedah Universiti Putra Malaysia (Penyelidikan) 2012;
- kebenaran bertulis daripada penyelia dan Pejabat Timbalan Naib Canselor (Penyelidikan dan Inovasi) hendaklah diperoleh sebelum tesis ini diterbitkan (dalam bentuk bertulis, cetakan atau elektronik) termasuk buku, jurnal, modul, prosiding, tulisan popular, kertas seminar, manuskrip, poster, laporan, nota kuliah, modul pembelajaran atau material lain seperti yang dinyatakan dalam Kaedah-Kaedah Universiti Putra Malaysia (Penyelidikan) 2012;
- tiada plagiat atau pemalsuan/fabrikasi data dalam tesis ini, dan integriti ilmiah telah dipatuhi mengikut Kaedah-Kaedah Universiti Putra Malaysia (Pengajian Siswazah) 2003 (Semakan 2012-2013) dan Kaedah-Kaedah Universiti Putra Malaysia (Penyelidikan) 2012. Tesis telah diimbaskan dengan perisian pengesanan plagiat.

Tandatangan: _____ Tarikh: _____

Nama dan No. Matrik: Koo Chian Chyun (GS 34634)

Perakuan Ahli Jawatankuasa Penyeliaan:

Dengan ini, diperakukan bahawa:

- penyelidikan dan penulisan tesis ini adalah di bawah seliaan kami;
- tanggungjawab penyeliaan sebagaimana yang dinyatakan dalam Kaedah-Kaedah Universiti Putra Malaysia (Pengajian Siswazah) 2003 (Semakan 2012-2013) telah dipatuhi.

Tandatangan:

Nama Pengerusi
Jawatankuasa
Penyeliaan :

Dr. Wong Ling Yann

Tandatangan:

Nama Ahli
Jawatankuasa
Penyeliaan :

Prof. Madya Dr. Raja Masittah binti Raja Ariffin

ISI KANDUNGAN

	Muka Surat
ABSTRAK	i
ABSTRACT	iii
PENGHARGAAN	v
PENGESAHAN	vi
PERAKUAN	viii
SENARAI JADUAL	xiii
SENARAI GAMBAR RAJAH	xix
BAB	
1 PENGENALAN	1
1.1 Pengenalan	1
1.2 Latar Belakang Kajian	1
1.3 Pernyataan Masalah	4
1.4 Persoalan Kajian	6
1.5 Objektif Kajian	6
1.6 Kepentingan Kajian	6
1.7 Skop Kajian	7
1.8 Definisi Operasional	7
2 SOROTAN KAJIAN	8
2.1 Pengenalan	8
2.2 Pengajaran dan Pembelajaran Sebutan Bahasa Pertama dan Bahasa Sasaran	8
Pertama dan Bahasa Sasaran	8
2.3 Kesilapan dalam Sebutan Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	9
2.4 Kesan Pemindahan Negatif Bahasa Ibunda terhadap Pemerolehan Bahasa Sasaran	12
Pemerolehan Bahasa Sasaran	15
2.5 Faktor yang Mempengaruhi Sebutan Bahasa Cina	15
Perkaitan antara Kajian Terdahulu dengan Kajian ini	
3 METODOLOGI KAJIAN	17
3.1 Pengenalan	17
3.2 Reka Bentuk Kajian	17
3.3 Tatacara Kajian	18
3.4 Kerangka Teori	19
3.4.1 Teori Pemindahan Bahasa	20
3.4.2 Kaedah Analisis Kontrastif	21
3.4.3 Bentuk Konsonan, Vokal dan Nada Bahasa Cina Berdasarkan Pandangan Tang Zuofan	21
3.4.3.1 Konsonan	21
3.4.3.2 Vokal Tunggal dan Vokal Kompleks	22
3.4.3.3 Nada	23
3.4.4 Bentuk Konsonan, Vokal dan Intonasi Bahasa Melayu Berdasarkan Pakar Linguistik Bahasa Melayu	25
3.4.4.1 Konsonan Asli dan Konsonan Pinjaman	26

	3.4.4.2	Vokal Tunggal, Diftong dan Vokal Berganding	27
	3.4.4.3	Intonasi	28
3.5	Tempat Kajian		30
3.6	Populasi dan Persampelan		30
3.7	Reka Bentuk Ujian Sebutan Bahasa Cina dan Bahasa Melayu		32
	3.7.1	Reka Bentuk Ujian Sebutan Bahasa Cina	32
	3.7.2	Reka Bentuk Ujian Sebutan Bahasa Melayu	33
3.8	Keputusan Ujian Sebutan Bahasa Cina dan Bahasa Melayu		34
	3.8.1	Keputusan Ujian Soalan Konsonan Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	34
	3.8.2	Keputusan Ujian Soalan Vokal Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	35
	3.8.3	Keputusan Ujian Soalan Nada atau Intonasi Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	38
3.9	Rumusan		41
4	HASIL DAPATAN DAN PERBINCANGAN		42
4.1	Pengenalan		42
4.2	Persamaan dan Perbezaan Sebutan Konsonan, Vokal, Nada Bahasa Cina dan Bahasa Melayu		42
	4.2.1	Sebutan Konsonan Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	42
	4.2.2	Sebutan Vokal Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	48
	4.2.2.1	Vokal Tunggal Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	48
	4.2.2.2	Vokal Kompleks Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	49
	4.2.3	Sebutan Nada Bahasa Cina dan Intonasi Bahasa Melayu	51
4.3	Kesilapan Sebutan Konsonan, Vokal dan Nada Sebutan Bahasa Cina dan Bahasa Melayu		52
	4.3.1	Kesilapan Sebutan Konsonan Bahasa Cina	52
	4.3.2	Kesilapan Sebutan Konsonan Bahasa Melayu	66
	4.3.3	Kesilapan Sebutan Vokal Sebutan Bahasa Cina dan Bahasa Melayu	78
	4.2.3.1	Analisis Kesilapan Vokal Bahasa Cina	78
	4.2.3.2	Analisis Kesilapan Vokal Bahasa Melayu	95
	4.3.4	Kesilapan Nada dalam Sebutan Bahasa Cina dan Intonasi dalam Sebutan Bahasa Melayu	100
	4.2.4.1	Kesilapan Nada dalam Sebutan Bahasa Cina	100
	4.2.4.2	Kesilapan Intonasi dalam Sebutan Bahasa Melayu	111
4.4	Masalah dalam Penguasaan Sebutan Konsonan, Vokal dan Nada Bahasa Cina dan Bahasa Melayu		118
	4.4.1	Masalah dalam Penguasaan Sebutan Konsonan Bahasa Cina	118

4.4.2	Masalah dalam Penguasaan Sebutan Konsonan Bahasa Melayu	124
4.4.3	Masalah dalam Penguasaan Sebutan Vokal Bahasa Cina	129
4.4.4	Masalah dalam Penguasaan Sebutan Vokal Bahasa Melayu	132
4.4.5	Masalah dalam Penguasaan Sebutan Nada Bahasa Cina	135
4.4.6	Masalah dalam Penguasaan Sebutan Nada Bahasa Melayu	136
4.5	Implikasi Dapatan Kajian	137
5	RUMUSAN DAN CADANGAN	
5.1	Pengenalan	138
5.2	Rumusan	138
5.3	Cadangan	144
BIBLIOGRAFI		146
LAMPIRAN		151
BIODATA PELAJAR		161

SENARAI JADUAL

Jadual		Muka Surat
3.1 Sistem konsonan bahasa Cina	22	
3.2 28 vokal kompleks bahasa Cina	23	
3.3 19 Konsonan perbendaharaan asli bahasa Melayu	26	
3.4 8 Konsonan pinjaman bahasa Melayu	26	
3.5 Diftong dan vokal bahasa Melayu	27	
3.6 Jumlah bilangan dan latar belakang responden dalam kumpulan 1 yang menjawab Ujian Sebutan Bahasa Cina	30	
3.7 Jumlah bilangan dan latar belakang responden dalam kumpulan 2 yang menjawab Ujian Sebutan Bahasa Melayu	30	
3.8 Jumlah dan bentuk soalan dalam Ujian Sebutan Bahasa Cina	32	
3.9 Lingkungan markah dan penerangan terhadap penggredan bagi Ujian Sebutan Bahasa Cina dan Ujian Sebutan Bahasa Melayu	33	
3.10 Jumlah dan bentuk soalan dalam Ujian Sebutan Bahasa Melayu	33	
3.11 Keputusan gred yang diperoleh oleh responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan Ujian Sebutan Bahasa Cina	34	
3.12 Keputusan gred yang diperoleh oleh responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan konsonan Ujian Sebutan Bahasa Melayu	34	
3.13 Keputusan gred yang diperoleh oleh responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan vokal Ujian Sebutan Bahasa Cina	35	
3.14 Analisa keputusan yang diperoleh oleh responden kajian dalam menjawab soalan vokal tunggal bahasa Cina	35	
3.15 Analisa keputusan responden kajian dalam menjawab soalan vokal kompleks bahasa Cina	36	
3.16 Keputusan gred yang diperoleh oleh responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan vokal Ujian Sebutan Bahasa Melayu	38	
3.17 Keputusan gred yang diperoleh oleh responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan nada Ujian Sebutan Bahasa Cina	39	
3.18 Keputusan gred yang diperoleh oleh responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan intonasi Ujian Sebutan Bahasa Melayu	39	
3.19 Gred yang diperoleh oleh responden kumpulan 1 dalam Ujian Sebutan Bahasa Cina	40	
3.20 Gred yang diperoleh oleh responden kumpulan 2 dalam Ujian Sebutan Bahasa Melayu	41	
4.1 Peratusan betul yang dicapai oleh responden kumpulan 1 dan kumpulan 2 dalam menjawab soalan konsonan beraspirasasi dan konsonan tak beraspirasasi bahasa Cina serta konsonan bersuara dan konsonan tak bersuara bahasa Melayu	45	
4.2 Peratusan betul yang dicapai oleh responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan bahasa Cina yang tidak muncul dalam sebutan bahasa Melayu	46	
4.3 Peratusan betul yang dicapai oleh responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan konsonan asal bahasa Melayu yang tidak muncul dalam sebutan bahasa Cina	47	
4.4 Peratusan betul yang dicapai oleh responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan konsonan pinjaman bahasa Melayu yang tidak muncul dalam sebutan bahasa Cina	47	

4.5	Peratusan betul yang dicapai oleh responden kumpulan 1 dan kumpulan 2 dalam menjawab soalan vokal tunggal bahasa Cina dan bahasa Melayu	48
4.6	Peratusan betul yang dicapai oleh responden kumpulan 1 dan kumpulan 2 dalam menjawab soalan vokal kompleks bahasa Cina dan diftong/ vokal berganding bahasa Melayu	50
4.7	Peratusan betul yang dicapai oleh responden kumpulan 1 dan kumpulan 2 dalam menjawab soalan nada bahasa Cina dan intonasi bahasa Melayu	51
4.8	Konsonan “布” [pu ⁵¹]	53
4.9	Konsonan 拍 [p' ai ⁵⁵]	53
4.10	Konsonan “买” [mai ²¹⁴]	54
4.11	Konsonan “法” [fa ²¹⁴]	54
4.12	Konsonan “等” [ten ²¹⁴]	55
4.13	Konsonan “拖” [t' uo ⁵⁵]	55
4.14	Konsonan “那” [na ⁵¹]	56
4.15	Konsonan “了” [le ⁵¹]	56
4.16	Konsonan “歌” [ky ⁵⁵]	57
4.17	Konsonan “刊” [k' an ⁵⁵]	57
4.18	Konsonan “毫” [xau ³⁵]	58
4.19	Konsonan “建” [tɕian ⁵⁵]	58
4.20	Konsonan “权” [tɕ' yan ³⁵]	59
4.21	Konsonan “须” [ɕy ⁵⁵]	60
4.22	Konsonan “种” [tʂun ⁵¹]	61
4.23	Konsonan “柴” [tʂ' ai ³⁵]	61
4.24	Konsonan “水” [ʂuei ²¹⁴]	62
4.25	Konsonan “热” [ʐə ⁵¹]	62
4.26	Konsonan “责” [tsɿ ³⁵]	63
4.27	Konsonan “擦” [ts' a ⁵⁵]	64
4.28	Konsonan “四” [ʂ ⁵¹]	65
4.29	Konsonan “鸟” [ɸu ⁵⁵]	66
4.30	Konsonan bagi perkataan "bau"	66
4.31	Konsonan bagi perkataan "pai"	67
4.32	Konsonan bagi perkataan "cuaca"	67
4.33	Sila bulatkan konsonan bergabung bagi perkataan "jaja"	67
4.34	Konsonan bagi perkataan "dia"	68
4.35	Konsonan bagi perkataan "fi"	68
4.36	Konsonan bagi perkataan "gigi"	68
4.37	Konsonan bagi perkataan "kakak"	69
4.38	Konsonan bagi perkataan "hau"	69
4.39	Konsonan bagi perkataan "ria"	69
4.40	Konsonan bagi perkataan "lalai"	70
4.41	Konsonan bagi perkataan "mama"	70
4.42	Konsonan bagi perkataan "nano"	71
4.43	Konsonan bagi perkataan "pipi"	71
4.44	Konsonan bagi perkataan "tetua"	71
4.45	Konsonan bagi perkataan "via"	72

4.46	Konsonan dalam perkataan "wau"	72
4.47	Konsonan pertama bagi perkataan "xantip"	72
4.48	Konsonan bagi perkataan "yu"	73
4.49	Konsonan bagi perkataan "zoo"	73
4.50	Konsonan bergabung bagi perkataan "sisa"	74
4.51	Konsonan digraf bagi perkataan "nyanyi"	74
4.52	Konsonan digraf bagi perkataan "khas"	74
4.53	Konsonan digraf bagi perkataan "syarikat"	75
4.54	Konsonan digraf bagi perkataan "ghaib"	75
4.55	Konsonan bergabung bagi perkataan "kraf"	76
4.56	Konsonan bergabung bagi perkataan "stabil"	76
4.57	Konsonan bergabung bagi perkataan "blok"	76
4.58	Konsonan bergabung bagi perkataan "dram"	77
4.59	Konsonan bergabung bagi perkataan "brek"	77
4.60	Konsonan bergabung bagi perkataan "tradisi"	78
4.61	Vokal <u>y</u> ₁ [i] 衣	79
4.62	Vokal <u>sh</u> ₂ [su]书	79
4.63	Vokal <u>lü</u> [ly]绿	80
4.64	Vokal <u>ba</u> [pa] 爸	80
4.65	Vokal <u>pō</u> [p'o]坡	81
4.66	Vokal [k' y]刻	81
4.67	Vokal <u>hai</u> [xai] 海	82
4.68	Vokal <u>xia</u> [cia] 吓	82
4.69	Vokal <u>hua</u> [xua]划	83
4.70	Vokal <u>shuo</u> [suo] 硕	83
4.71	Vokal <u>lie</u> [lie]列	84
4.72	Vokal <u>lüe</u> [lye]掠	84
4.73	Vokal <u>huai</u> [xuai]怀	85
4.74	Vokal <u>mei</u> [mei]妹	85
4.75	Vokal <u>hou</u> [xəu] 厚	85
4.76	Vokal <u>tan</u> [t' an] 滩	86
4.77	Vokal <u>dao</u> [dau]到	86
4.78	Vokal <u>shen</u> [sən]深	87
4.79	Vokal <u>jin</u> [tɕin] 近	87
4.80	Vokal <u>qün</u> [tɕ' yn]裙	88
4.81	Vokal <u>yue</u> [ye]月	88
4.82	Vokal <u>lun</u> [luən] 轮	89
4.83	Vokal <u>wei</u> [uei] 微	89
4.84	Vokal <u>biao</u> [piau] 表	89
4.85	Vokal <u>you</u> [iəu]优	90
4.86	Vokal <u>qian</u> [tɕ' ian] 迁	90
4.87	Vokal <u>huan</u> [xuan]换	91
4.88	Vokal <u>yüan</u> [yan] 园	91
4.89	Vokal <u>hang</u> [xan] 航	92
4.90	Vokal <u>liang</u> [lian] 量	92

4.91	Vokal zhuang [tʂuan] 庄	92
4.92	Vokal sheng [ʂəŋ] 升	93
4.93	Vokal jing [tçin] 静	93
4.94	Vokal hong [xuŋ] 宏	94
4.95	Vokal xiong [cɥŋ] 雄	94
4.96	Vokal tunggal dalam perkataan "abad"	95
4.97	Vokal tunggal dalam perkataan "ebek"	95
4.98	Vokal tunggal dalam perkataan "ini"	96
4.99	Vokal tunggal dalam perkataan "obor"	96
4.100	Vokal tunggal dalam perkataan "ulu"	96
4.101	Diftong dalam perkataan "pantai"	97
4.102	Diftong dalam perkataan "atau"	97
4.103	Diftong dalam perkataan "amboi"	98
4.104	Vokal berganding dalam perkataan "kuih"	98
4.105	Vokal berganding dalam perkataan "siapa"	99
4.106	Vokal berganding dalam perkataan "semua"	99
4.107	Vokal berganding dalam perkataan "taat"	100
4.108	Vokal berganding dalam perkataan "piona"	100
4.109	Soalan 1 nada bagi “慧”(hui)	101
4.110	Soalan 2 nada bagi “奖” (jiang)	101
4.111	Soalan 3 nada bagi “角”(jiao)	102
4.112	Soalan 4 nada bagi “来”(lai)	102
4.113	Soalan 5 nada bagi “连”(lian)	103
4.114	Soalan 6 nada bagi “闷” (men)	103
4.115	Soalan 7 nada bagi “七” (qi)	104
4.116	Soalan 8 nada bagi “欠” (qian)	104
4.117	Soalan 9 nada bagi “山”(shan)	105
4.118	Soalan 10 nada bagi “汤” (tang)	105
4.119	Soalan 11 nada bagi “停” (ting)	106
4.120	Soalan 12 nada bagi “袜” (wa)	106
4.121	Soalan 13 nada bagi “洗” (xi)	107
4.122	Soalan 14 nada bagi “颜” (yan)	107
4.123	Soalan 15 nada bagi “占” (zhan)	108
4.124	Soalan 16 nada bagi “远” (yuan)	108
4.125	Soalan 17 nada bagi “弟” (di)	109
4.126	Soalan 18 nada bagi “丑” (chou)	109
4.127	Soalan 19 nada bagi “公” (gong)	110
4.128	Soalan 20 nada bagi “恒” (heng)	110
4.129	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut perkataan "kamu": Jangan lupa susun gambar kamu . (ayat perintah)	112
4.130	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut perkataan "sana": Apakah aktiviti kamu di sana ? (ayat tanya)	112
4.131	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut perkataan "saudara": Saya mempunyai ibu saudara . (ayat penyata)	113
4.132	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut kata seruan "amboi": Amboi , wanginya bilik kita ini! (ayat seruan)	113

4.133	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut kata seruan "wah": <u>Wah</u> , seronoknya kamu semua! (ayat seruan)	114
4.134	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut perkataan "hari": Cikgu, dapatkah kami bersenam setiap <u>hari</u> ? (ayat tanya)	114
4.135	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut kata seruan "sukan": Sila pakai uniform sekolah atau pakaian <u>sukan</u> . (ayat perintah)	115
4.136	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut perkataan "lahir": Keluarga saya mengadakan majlis hari <u>lahir</u> . (ayat penyata)	115
4.137	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut kata seruan "awal": Malam ini tidurlah <u>awal</u> . (ayat perintah)	116
4.138	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut kata seruan "aduh": <u>Aduh</u> , sakitnya! (ayat seruan)	116
4.139	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut perkataan "berbasikal": Kita akan sihat jika sering <u>berbasikal</u> . (ayat penyata)	117
4.140	Sila pilih intonasi yang sesuai untuk menyebut perkataan "sayur": Apakah kebaikan makan <u>sayur</u> ? (ayat tanya)	117
4.141	Min markah yang dicapaikan oleh responden kajian dalam menjawab soalan sebutan intonasi pelbagai ayat bahasa Melayu	117
4.142	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan beraspirasi dan tidak beraspirasi bahasa Cina	119
4.143	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan lidah depan bahasa Cina	120
4.144	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan apikal gelungan bahasa Cina	121
4.145	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan apikal depan bahasa Cina	122
4.146	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan sengau bahasa Cina	123
4.147	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan neutral bahasa Cina	124
4.148	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 1 dalam menjawab soalan konsonan bersuara dan konsonan tak bersuara bahasa Melayu	126
4.149	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan konsonan getaran dan konsonan sisian bahasa Melayu	127
4.150	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan konsonan separuh vokal bahasa Melayu	127
4.151	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan konsonan digraf bahasa Melayu	128
4.152	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan konsonan bergabung bahasa Melayu	128
4.153	Tahap penguasaan responden kajian terhadap vokal tunggal bahasa Cina	129
4.154	Tahap penguasaan responden kajian terhadap vokal kompleks bahasa Cina	129

4.155	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan vokal tunggal bahasa Melayu	133
4.156	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan diftong bahasa Melayu	134
4.157	Peratusan betul dan salah responden kumpulan 2 dalam menjawab soalan vokal berganding bahasa Melayu	134
4.158	Min markah yang dicapai oleh responden dalam menjawab soalan 4 jenis nada dalam sebutan bahasa Cina	135
4.159	Min markah yang dicapai oleh responden dalam menjawab soalan pelbagai intonasi ayat dalam bahasa Melayu	136

SENARAI GAMBAR RAJAH

Gambar rajah

	Muka Surat
1.1 Komponen-komponen sebutan bahasa Cina	2
3.1 Kerangka kajian	19
3.2 Sistem vokal bahasa Cina	23
3.3 Pola nada nada pertama bahasa Cina	24
3.4 Pola nada nada kedua bahasa Cina	24
3.5 Pola nada nada ketiga bahasa Cina	24
3.6 Pola nada nada keempat bahasa Cina	25
3.7 Jenis pola nada bahasa Cina	25
3.8 Kedudukan vokal dan diftong dalam bahasa Melayu	27
3.9 Kelangsingan intonasi sebutan bahasa Melayu dengan 4 tingkat nada	28
3.10 Pola intonasi dan pergerakan nada ayat bahasa Melayu	29

BAB 1

PENGENALAN

1.1 Pengenalan

Di Malaysia terdapat 1,290 buah Sekolah Jenis Kebangsaan Cina secara keseluruhan dan hampir 70,000 murid bukan Cina mengikuti pembelajaran bahasa Cina di institusi pendidikan ini (Gu Hong Xing, 2016). Sebagai sebuah negara majmuk yang mempunyai berbilang etnik, tidak wujud permasalahan kompleks bagi pelajar Melayu, Indian dan lain-lain etnik menimba ilmu di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina. Sejarah dengan konsep Sekolah Wawasan dalam melahirkan anak bangsa Malaysia yang bersifat cintakan negara. Penyatuan berbilang etnik dalam sistem pendidikan dilihat medium terbaik bagi memupuk semangat nasionalisme pelapis pemimpin generasi masa hadapan.

Dewasa ini, pemusatan etnik di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina bukan satu paksaan dari Kementerian Pendidikan Malaysia, tetapi lebih kepada keterbukaan masyarakat dan inisiatif ibu bapa dalam memastikan pendidikan terbaik bagi anak-anak. Penguasaan lebih dari dua bahasa utama iaitu Bahasa Melayu dan Bahasa Inggeris menjadi tumpuan ibu bapa dalam merencana masa hadapan anak-anak. Oleh sedemikian, penguasaan bahasa ketiga iaitu Bahasa Cina menjadi medium tambahan kepada seseorang pelajar.

1.2 Latar Belakang Kajian

Sekolah Jenis Kebangsaan (C) Mun Choong merupakan sebuah Sekolah Jenis Kebangsaan Cina yang terletak di Kampung Batu, Jalan Ipoh, Kuala Lumpur, Malaysia. Sekolah ini ditubuhkan pada tahun 1930 oleh dua orang penduduk tempatan. Pada tahun 2017, usia SJK(C) Mun Choong hampir mencelah satu abad iaitu 87 tahun penubuhannya. SJK(C) Mun Choong mempunyai seramai 1,745 pelajar pada tahun 2015 yang mana 90.4 peratus (1,577 pelajar) adalah kaum Cina, 71 pelajar (4.1 peratus) kaum India, 61 pelajar bangsa Melayu (3.5 peratus) dan 27 pelajar dari lain-lain etnik (1.5 peratus).

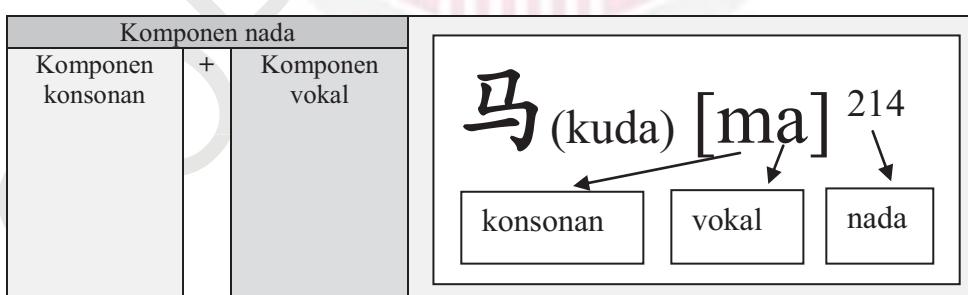
Proses pengajaran dan pembelajaran dalam bilik darjah di SJK(C) Mun Choong tiada perbezaan antara pelajar Cina dengan bukan Cina. Ini kerana, kesemua pelajar disatukan dalam bilik darjah yang sama dan dipecahkan mengikut darjah masing-masing berdasarkan umur seseorang. Terdapat enam peringkat darjah di SJK(C) Mun Choong iaitu darjah 1 (7 tahun), darjah 2 (8 tahun), darjah 3 (9 tahun), darjah 4 (10 tahun), darjah 5 (11 tahun), dan darjah 6 (12 tahun). Bagi memastikan proses pengajaran dan pembelajaran dalam bilik darjah lebih berkesan, bilangan pelajar dalam satu-satu kelas dihadkan antara 20 hingga 37 pelajar sahaja (purata 29 pelajar).

Pembelajaran bahasa Cina di SJK(C) Mun Choong dipecahkan kepada dua tahap iaitu tahap satu (darjah satu–tiga) dan tahap dua (darjah empat–enam). Kedua-dua tahap ini mempunyai masa pengajaran dan pembelajaran Bahasa Cina yang berbeza. Tahap pertama masa diperuntukkan adalah 360 minit (12 waktu seminggu), manakala 300 minit (10 waktu seminggu) bagi tahap berikutnya. Pembelajaran bertahap ini bertujuan memberi peluang kepada semua murid menguasai kemahiran berbahasa yang diterapkan mengikut minat dan kebolehan seseorang.

Bahasa Cina merupakan bahasa ketersingan (*Isolating language*) yang mana mempunyai ciri keistimewaan tersendiri. Antaranya struktur pembentukan kata dasar (atau kata akar) tidak dapat diubah dengan menambah imbuhan dan susunan kosa kata menunjukkan perhubungan tatabahasa (Wang Li, rujuk kepada Feng Chuntian, Liang Yan & Yang Shumin, 1995, p.215). Manakala bahasa Melayu pula merupakan bahasa aglutinatif yang bermaksud. Makna kata dasar dapat diubah dengan menambah imbuhan tertentu dan kata dasar terdiri daripada kata kerja (Khairul Faezi Mohd Said, 2017, p.2). Selain penambahan imbuhan tertentu, perhubungan tatabahasa dan struktur pembentukan kosa kata boleh dibentuk menggunakan komponen bahasa.

Tulisan merupakan hasil perkembangan bahasa, ekonomi dan kebudayaan sesebuah masyarakat. Tulisan bahasa Cina berbentuk ideograf dikenali sebagai aksara Cina yang mana dibentuk oleh strok dan radikal. Setiap aksara dalam bahasa Cina mengandungi satu bentuk, satu makna dan satu sebutan. Sebutan aksara Cina tidak dapat dicerminkan secara terus daripada bentuk tulisannya. Sebelum abad ke-20, sistem tulisan bahasa Melayu dalam bentuk jawi yang disesuaikan daripada huruf Arab. Tranfomasi tulisan Melayu mula berubah selepas abad ke-20 kepada bentuk alfabet Latin (atau abjad Rumi) dari kata Romawi.

Setiap perkataan dalam bahasa Melayu dibentuk oleh suku kata yang mempunyai makna dan sebutan ejaan. Sementara sebutan bahasa Cina terdiri daripada komponen konsonan vokal serta nada seperti Gambar rajah 1.1:

Gambar rajah 1.1: Komponen-komponen sebutan bahasa Cina

Dalam sebutan bahasa Cina terdapat 21 konsonan yang dibahagikan kepada tujuh kategori berdasarkan kepada daerah penyebutan manusia. Kategori pertama adalah konsonan bilabial diikuti konsonan labio-dental, konsonan apikal depan, konsonan apikal tengah, konsonan apikal gelungan, konsonan nada lidah depan dan konsonan

velar. Sementara sebutan bahasa Melayu mempunyai 27 konsonan asasi termasuk 19 konsonan asli dan 8 konsonan pinjaman. Selain daripada konsonan tunggal, sebutan konsonan bahasa Melayu terdiri daripada dua jenis konsonan cluster iaitu digraf dan konsonan bergabung. Sebagai contoh digraf seperti /ng/, /kh/, /sy/ dan /ny/, manakala contoh konsonan bergabung /kr/, /st/, /bl/, /dr/ dan /br/.

Sebutan konsonan bahasa Melayu dibahagi kepada tujuh kategori berdasarkan kepada daerah penyebutan manusia iaitu konsonan dua bibir, konsonan gusi, konsonan lelangit lembut, konsonan glotis, konsonan lelangit keras gusi, konsonan lepas gusi dan konsonan lelangit keras. Cara sebutan konsonan bahasa Cina dengan bahasa Melayu berbeza dari segi daerah penyebutan serta teknik penyebutannya. Terdapat lima jenis cara untuk menyebut konsonan bahasa Cina iaitu, letusan (atau plosif), afrikat pelaku, sengau, lateral dan geseran (atau frikatif). Manakala, sebutan konsonan bahasa Melayu lebih rumit daripada sebutan konsonan bahasa Cina. Ini kerana terdapat lapan jenis teknik untuk menyebut konsonan bahasa Melayu iaitu, letusan, hentian, letusan, geseran, getaran, sisian, sengau dan separuh vokal.

Selain itu, terdapat 36 vokal dalam sebutan bahasa Cina antaranya 7 vokal tunggal dan 29 vokal kompleks. Vokal kompleks bahasa Cina dapat dibahagikan kepada 4 kategori berdasarkan kaedah penyebutan iaitu, vokal kompleks buka mulut, vokal kompleks dibentuk dengan [-i], vokal kompleks dibentuk dengan bermula [-u] dan vokal kompleks bermula dengan [-y]. Dari sudut pembentukan sebutan vokal bahasa Cina terdapat lima jenis struktur iaitu V, VV, VK, VVV dan VVK.¹ Manakala, sebutan bahasa Melayu hanya terdapat tiga jenis vokal iaitu vokal tunggal, diftong, dan vokal berganding.

Nada sebutan dalam bahasa Cina dibahagikan kepada empat jenis iaitu *Yinping*, *Yangping*, *Shangsheng*, *Qusheng* (Tang Zuofan, 2001, p.54). Nada bahasa Cina boleh membezakan maksud aksara dengan suku kata yang sama seperti “听” [t’ iŋ⁵⁵] mendengar, “停” [t’ iŋ³⁵] berhenti, “挺” [t’ iŋ²¹⁴] keras atau tegak manakala “挺” [t’iŋ⁵¹] sejenis besi tajam untuk mencucuk kulit binatang. Keempat-empat aksara ini mempunyai suku kata yang sama [t’ + iŋ] (KVK)², namun sebutan nada berlainan. Sementara bahasa Melayu mempunyai intonasi ciri berbeza dengan ciri nada bahasa Cina. Mengikut pandangan Crystal, D. (1986) definisi formal intonasi sebagai pergerakan kelangsingan. Pergerakan kelangsingan atau pergerakan tingkat nada dilabelkan dengan nada satu, dua, tiga dan empat. Nada pertama merujuk kepada nada yang paling rendah, nada 2 adalah nada lazim bagi permulaan sesuatu ujaran, nada 3 merupakan nada tekanan dan nada 4 adalah nada yang paling tinggi.

Peranan yang dimainkan oleh intonasi dalam ujaran terbahagi kepada tiga aspek iaitu aspek linguistik, paralinguistik dan ekstralinguistik. Aspek linguistik merujuk kepada pengorganisasian maklumat ujaran yang mana intonasi dalam aspek ini berperanan sebagai menandai perenggan, ayat, frasa atau rangkai kata. Disamping itu, peranan

¹ V dan K adalah kata singkatan bagi vokal dan konsonan.

² K bermaksud konsonan dan V bermaksud vokal, struktur suku kata [t’ + iŋ] adalah KVK.

aspek linguistik juga menjelaskan maklumat yang dikemukakan dalam domain seperti pernyataan, pertanyaan dan sebagai, serta memberikan tekanan kepada konstituen-konstituen yang tertentu dalam domain (Abdullah Hassan, 2006, p.112).

Aspek paralinguistik pula merujuk kepada emosi atau sikap seseorang penutur. Pada kebiasaanya gramatis ayat diujarkan tidak selari maknanya dengan tujuan sebenar yang ingin disampaikan. Apabila berlaku situasi sedemikian aspek pralinguistik dirujuk bagi mengetahui maksud ayat yang ingin disampaikan oleh penutur. Melalui perubahan pada tekanan secara tidak langsung dapat mengubah makna sebuah ayat. Sebagai contoh dalam lafaz ujaran marah, nada dilafazkan lebih tinggi. Sementara situasi sedih manakala nada lafaznya oleh penutur lebih rendah dan perlahan. Ini menunjukkan peranan intonasi emosi dan perasaan seseorang penutur boleh mempengaruhi maksud ayat ingin disampaikan (Abdullah Hassan, 2006, pp.113-114).

Sementara aspek ekstralinguistik merujuk kepada kesan gender, umur, latar belakang dan sebagainya dalam pertuturan. Melalui prosodi³, kesemua maklumat ini dapat diperoleh kerana ujuran seseorang individu mempunyai aksen tersendiri. Nada suara semasa bertutur juga membawa semua maklumat, sebagai contoh dari aspek gender, julat suara lelaki atau wanita berbeza, maklumat bangsa boleh dikesan kerana intonsi percakapan yang berlainan. Selain itu, julat usia juga membezakan intonasi, antara intonasi kanak-kanak dengan warga emas atau orang dewasa (Abdullah Hassan, 2006, pp.114-115).

1.3 Pernyataan Masalah

Mengikut kajian Gu Hong Xing (2016) setiap tahun terdapat peningkatan dari segi jumlah murid bukan Cina memasuki Sekolah Jenis Kebangsaan Cina. Walaupun berlaku peningkatan setiap tahun, penguasaan bahasa Cina dan Melayu di kalangan murid bukan Cina masih lagi lemah ekoran dipengaruh oleh bahasa ibunda (Wong Ling Yann & Lim Zu Ying, 2011, pp.112-113). Sejakar dengan permasalahan yang dihadapi, satu kajian memfokuskan kesukaran murid menguasai bahasa Cina dan bahasa Melayu perlu dilakukan dengan segera. Ini kerana kajian Chew Fong Peng (2016), hanya memfokuskan pencapaian bahasa Melayu dan masalah yang dihadapi oleh murid Cina di SJK(C).

Dewasa ini, masih tiada sebarang kajian terhadap perbezaan sebutan konsonan seperti vokal dan nada antara bahasa Cina dengan bahasa Melayu. Kebanyakan kajian-kajian daripada dalam dan luar negara memberi tumpuan kepada gangguan bunyi Melayu

³ Prosodi atau dikenali sebagai suprasegmental, mempunyai 3 fitur iaitu (1) fitur tekanan, (2) fitur nada, dan (3) fitur kepanjangan (Paitoon M. Chaiyanara, 2006:97-98). Fitur tekanan digunakan untuk menjelaskan sifat neutral yang diujar dengan cara yang lebih menonjol daripada bahagian yang lain dalam sesuatu kata. Fitur tekanan terdapat dalam bahasa Inggeris, manakala bahasa Melayu tidak terdapat fitur tersebut. Fitur nada digunakan untuk menjelaskan bunyi vokal yang mempunyai unsur nada yang dianggap sebagai unsur fonemis dalam bahasa seperti dalam bahasa Cina dan Thai. Fitur kepanjangan digunakan untuk menjelaskan ciri bunyi bahasa yang mempunyai unsur panjang-pendek, sekurang-kurangnya satu mora yang mampu membezakan makna dalam perkataan. Fitur ini terdapat dalam bahasa Arab dan bahasa Thai.

dalam sebutan Arab (Mohd. Azidan bin Abdul Jabar, 2004), perbandingan fonologi bahasa Indonesia dan bahasa Mandarin (Dwi Hadi Mulyaningsih, 2014), sebutan bahasa Melayu oleh penutur Iban (Shahidi A. H. & Shirley Langgau, 2014), pencapaian bahasa Melayu dan masalah yang dihadapi oleh murid Cina di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina dan Sekolah Kebangsaan dalam pembelajaran sebutan bahasa Melayu (Chew Fong Peng, 2016) serta perbandingan fonologi bahasa Jepun dan bahasa Mandarin dalam sebutan nombor (Kang Mei Feng, Syahrina binti Ahmad & Jamal Rizal Razali, 2017).

Ironinya murid bukan Cina di SJK(C) dapat bertutur dalam bahasa Cina, namun ayat dan intonasi digunakan kebiasaanya kurang tepat. Penguasaan sebutan konsonan, vokal dan nada yang lemah merupakan faktor utama murid kurang menguasai bahasa Cina dengan baik. Kebiasaan murid menggunakan sebutan bahasa Melayu dalam sebutan bahasa Cina, menjadikan penggunaan bahasa yang salah. Di samping itu, konsonan dan vokal bahasa Cina tidak wujud dalam sebutan bahasa Melayu menimbulkan kesukaran kepada murid bukan Cina untuk menguasai sebutan.

Selain mempelajari bahasa Cina sebagai bahasa pengantar, murid juga diwajibkan mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa kebangsaan dan bahasa kedua. Jumlah peruntukan masa bagi proses pengajaran dan pembelajaran kedua-dua bahasa di SJK(C) tidak sama. Mengikut Kementerian Pendidikan Malaysia, pelaksanaan Kurikulum Standard Sekolah Rendah (KSSR) bahasa Melayu diperuntukkan sebanyak 300 minit (10 waktu seminggu), manakala bahasa Cina 360 minit (12 waktu seminggu) bagi murid tahap 1, di samping itu, bahasa Melayu diperuntukkan sebanyak 270 minit (9 waktu seminggu), manakala bahasa Cina 300 minit (10 waktu seminggu) bagi murid tahap 11. Ini bermakna masa pengajaran dan pembelajaran bahasa Cina lebih panjang daripada bahasa Melayu. Ketidakseragaman jumlah masa proses pengajaran dan pembelajaran mendatangkan kerisauan dari segi pencapaian murid.

Kefasihan pertuturan bahasa Melayu murid bukan Cina di SJK(C) sedikit merosot berbanding murid Sekolah Kebangsaan. Pendedahan bahasa Cina lebih diutamakan dalam proses pengajaran dan pembelajaran mengakibatkan wujud ketidakseimbangan, secara tidak langsung dapat menjelaskan penguasaan murid. Oleh demikian, satu kajian perlu dilakukan bagi mengetahui sama ada wujud pengaruh ketidakseimbangan pembelajaran atau sebaliknya dalam kefasihan murid bertutur bahasa Melayu. Walaupun proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Cina lebih diutamakan, namun sebahagian murid bukan Cina tidak dapat bertutur bahasa Cina dengan fasih serta betul. Pengaruh sebutan bahasa ibunda, kekurangan pendedahan bertutur di rumah, persekitaran kawasan kediaman dan motivasi murid merupakan halangan dikenalpasti. Antara faktor-faktor ini, pengaruh bahasa ibunda penjadi halangan utama murid menguasai bahasa Cina. Melalui kajian bakal dilakukan, secara tidak langsung dapat mengenal pasti sama ada wujud atau sebaliknya pengaruh bahasa ibunda dalam penguasaan sebutan bahasa Cina dan bahasa Melayu seperti didakwa oleh Wong Ling Yann dan Lim Zu Ying (2011).

1.4 Persoalan Kajian

Kajian ini mempunyai beberapa persoalan utama iaitu:

1. Apakah persamaan dan perbezaan sebutan konsonan, vokal serta nada bahasa Cina dan bahasa Melayu oleh murid bukan Cina di SJK(C) Cina Mun Choong Kuala Lumpur?
2. Apakah kesilapan yang dilakukan oleh murid bukan Cina di SJK(C) Mun Choong, Kuala Lumpur dalam penggunaan sebutan bahasa Cina dan bahasa Melayu?
3. Apakah masalah yang dihadapi oleh murid bukan Cina di SJK(C) Mun Choong, Kuala Lumpur dalam penggunaan sebutan konsonan, vokal dan nada bahasa Cina serta bahasa Melayu?

1.5 Objektif Kajian

Antara objektif yang telah dikenalpasti dalam kajian ini seperti berikut:

1. Mengenal pasti persamaan dan perbezaan yang terdapat dalam sebutan konsonan, vokal, nada bahasa Cina dan bahasa Melayu oleh murid bukan Cina di SJK(C) Mun Choong.
2. Menganalisis kesilapan sebutan konsonan, vokal dan nada bahasa Cina serta bahasa Melayu dilakukan oleh murid bukan Cina SJK(C) Mun Choong.
3. Merumuskan masalah dihadapi oleh murid bukan Cina di SJK(C) Mun Choong, dalam penggunaan sebutan konsonan, vokal dan nada bahasa Cina serta bahasa Melayu.

1.6 Kepentingan Kajian

Mengikut Gu Hong Xing (2016) jumlah keseluruhan murid bukan Cina mengikuti pembelajaran di SJK(C) mencecah 50,000 ribu orang seluruh Malaysia. Sementara di SJK(C) Mun Choong keseluruhan murid bukan Cina menerima pendidikan adalah seramai 160 orang iaitu 8.75 peratus daripada keseluruhan pelajar. Situasi ini mula membimbangkan apabila majoriti murid bukan Cina tidak dapat menguasai bahasa Cina dan bahasa Melayu dengan baik dari sudut mendengar, membaca, bertutur, dan menulis. Sejajar daripada masalah yang dihadapi, satu kajian perlu dilakukan bagi mengenal pasti punca kemerosotan murid bukan Cina dalam penguasaan bahasa Cina dan bahasa Melayu.

Selain itu, melalui hasil kajian ini juga boleh mengenal pasti masalah yang dihadapi oleh murid bukan Cina dalam penguasaan sebutan bahasa Cina dan Melayu terutama

sebutan konsonan, vokal serta nada. Pemindahan negatif dari segi sebutan bahasa ibunda merupakan salah satu faktor berlakunya kemerosotan penguasaan dalam bahasa Cina dan Melayu. Namun sejauh mana faktor ini berlaku tidak dapat dikenal pasti. Oleh demikian kajian penyebaran bahasa Cina dan bahasa Melayu dalam kalangan murid bukan cina bertepatan bagi mencari jalan penyelesaian untuk mengatasi masalah yang dihadapi.

1.7 Skop Kajian

Kajian mengenai penyebaran bahasa Cina dan bahasa Melayu dalam kalangan murid bukan Cina memberi tumpuan terhadap perbezaan penguasaan sebutan konsonan, vokal dan nada bahasa Cina dengan bahasa Melayu. Ironinya kegagalan murid dalam menguasai kedua-dua bahasa ini akan dianalisis daripada kesilapan penguasaan penggunaan sebutan konsonan, vokal dan nada. Selain itu, skop kajian ini juga akan merumuskan masalah yang menyebabkan kegagalan murid menguasai bahasa Cina dan bahasa Melayu dengan baik.

1.8 Definisi Operasional

Berdasarkan tajuk kajian iaitu “Penguasaan sebutan bahasa Cina dan bahasa Melayu dalam kalangan murid bukan Cina”, pengkaji tesis ini mengemukakan definisi operasional seperti yang berikut:

1.8.1 Sebutan bahasa Cina: Sebutan bahasa Cina dibentuk oleh tiga elemen iaitu konsonan, vokal dan nada. Dalam sebutan bahasa Cina standard terdapat 21 konsonan, 37 vokal dan empat nada (Tang Zuofan, 2001, pp.17-19). Bahasa Cina merupakan satu bahasa yang membezakan makna nada. Nada dalam bahasa Cina mempunyai keistimewaan tersendiri iaitu dapat membezakan maksud aksara yang mempunyai suku kata sama.

1.8.2 Sebutan bahasa Melayu: Sebutan bahasa Melayu mempunyai 26 huruf konsonan, 5 huruf vokal dan tiga diftong (Sulaiman Masri, Abdullah Yusof, Mohd Ra'in Shaari, 2006). Sebutan bahasa Melayu tidak mempunyai makna nada seperti sebutan bahasa Cina. Intonasi memainkan peranan penting dalam membezakan fungsi dan maksud emosi bagi ayat bahasa Melayu melalui turun naik nada suara apabila bertutur. Nada suara tinggi dan rendah yang berubah-ubah membawa maksud isi pertuturan serta emosi seseorang. Selain itu, intonasi bahasa Melayu juga memainkan peranan dalam tatabahasa bagi membezakan subjek dan prediket dalam sesebuah ayat (Mohamad Yusoff, 2006).

1.8.3 Murid bukan Cina: Istilah murid bukan Cina dalam kajian ini merujuk kepada murid bukan berkaum Cina yang terdiri daripada kaum Melayu, India dan lain-lain etnik yang belajar di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina Mun Choong, Kuala Lumpur.

BIBLIOGRAFI

- Abdullah Hassan (2006). *Linguistik Am.* Batu Caves: PTS Professional Publishing Sdn. Bhd.
- Arbak bin Othman (1989). *Mengajar Tatabahasa.* Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Asmah Haji Omar (2008). *Susur galur bahasa Melayu* (edisi kedua). Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Ausubel, D. P., Novak, J. D. & Hanesian, H. (1978). *Educational psychology: A cognitive view.* New York: Holt, Reinehart & Winston.
- Bryman, A. & Bell, E. (2007). *Review business research methods.* Oxford: Oxford University Press.
- Chew Fong Peng (2016). Masalah pembelajaran bahasa Melayu dalam kalangan muridCina sekolah rendah. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 6 (2), pp.10-22.
- Chen Pei Shi (2013). *Kajian tentang nada bahasa Cina bagi murid Melayu di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina Ton Fah, Negeri Selangor.* (Disertasi Ijazah Sarjana Muda, Universiti Putra Malaysia, Serdang, Malaysia).
- Chew Chin Chong, Soon Siew Cheng, Wong Huey Ling (2016). *Buku teks bahasa Cina tahun 1.* Sungai Buluh: The Malaya Press Sdn. Bhd.
- Crystal, D. (1986). *A Dictionary of Linguistics and Phonetics.* New York: Basil Blackwell Inc.
- Dwi Hadi Mulyaningsih (2014). Perbandingan Fonologi Bahasa Indonesia dan Bahasa Mandarin. *Jurnal Pendidikan Bahasa dan Sastra*, 13 (1), pp.1-10.
- Ellis, R. (1985). *Understanding second language acquisition.* Oxford, New York: Oxford University Press.
- Feng Chuntian, Li Yan & Yang Shumin (eds.) (1995). *Wang Li yuyanxue Cidian* [王力语言学词典]. Jinan: Shandong educational Publisher.
- Fries, C.C. (1945). *Teaching and learning English as a foreign language.* Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Gao Liqun & Gao Xiaoli (2005). Butong muyu waiguo liuxuesheng hanyu yuyin yishi fazhan yanjiu (不同母语外国留学生汉语语音意识发展研究) [A study of foreign student's Chinese phonological awareness development]. *Journal os Yunnan NormanUniversity.* 3 (3), pp. 7-13.
- Gao Xiaoli (2004). Waiguo liuxuesheng hanyu yuyin yishi fazhan deduibian yanjiu (外国

- 留学生汉语语音意识发展的对比研究) [Kajian kontratif perkembangan kesedaran sebutan bahasa Cina pelajar antarabangsa]. *Overseas Chinese Education*. 4, pp. 25-32.
- Gu Hong Xing (2016). *Malaixiya huawen jiaoyu qingkuang* (马来西亚华文情况) [Keduaan pendidikan bahasa Cina di Malaysia]. *Nanyang Fengcai*. Dimuat turun daripada laman web Kedutaan Republik Negara China <http://my.chinaembassy.org/chn/zt/nycf/t314470.htm>
- Han Shuyin & Lü Guihua (2007). *Lue lun yingyu yu hanyu yuyin de xiangsixing* (略论汉语语音的相似性) [Perbincangan secara ringkas tentang persamaan sebutan bahasa Inggeris dan sebutan bahasa Cina]. *Journal of Lianyungang Technical College*, 20 (3), pp. 56-59.
- Hoo Sze Hooi (2013). *Pola nada bahasa Cina murid Sekolah Jenis Kebangsaan Cina*. (Disertasi Ijazah Sarjana Linguistik, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia).
- Indirawati Zahid & Mardian Shah Omar, Abdullah Hassan (ed.) (2006). *Fonetik Dan Fonologi*. Batu Caves: PTS Professional Publishing Sdn. Bhd.
- Indirawati Zahid & Mardian Shah Omar (2012). *Fonetik dan fonologi* (Edisi kedua). Batu Caves: PTS Professional Publishing Sdn. Bhd.
- Kang Mei Feng, Syahrina Ahmad & Jamal Rizal Razali (2017). Analissi kontrastif daripada aspek fonologi antara bahasa Jepun dan bahasa Mandarin dalam sebutan nombor. *Journal of Global Business and Social Entrepreneurshi*, 1 (1), pp. 1-11.
- Khairul Faezi Mohd Said (2017 Feb 9). *Bahasa Melayu*. Dimuat turun dari:https://www.academia.edu/11578657/BAHASA_MELAYU
- Lado, R. (1957). *Linguistics across cultures: Applied linguistics for language teachers*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Loo Shu Ching (2011). *Kajian masalah pelajar Melayu di Universiti Putra Malaysia membezakan empat nada bahasa Cina*. (Disertasi Ijazah Sarjana Muda, Universiti Putra Malaysia, Serdang, Malaysia).
- Lü Hongyan (2012). *Yinni liuxueshen hanyu yuyin pianwu ji jiaoxue celue* (印尼留学生汉语语音偏误及教学策略) [Kesilapan sebutan bahasa Cina pelajar antarabangsa Indonesia dan strategi pengajaran dan pembelajaran]. *Literature Education*, 5, p.149.
- Mohd. Azidan bin Abdul Jabar (2004). Gangguan Bunyi Melayu dalam Sebutan Arab: Satu Analisis Ringkas. *Pertanika Journal Social Sciences*. 12 (2), pp.101-110.
- Mohamad. Yusoff (12 Julai, 2006). Sebutan dan intonasi. *Cetusan minda*.

Dimuat turun dari: <http://cetusanmindaku.blogspot.my/2006/07/bab-2-sebutan-dan-intonasi.html>

Ni Weiman & Lin Mingxian (2000). Guanyu yinni huayi xuesheng hanyu yuyin de diaocha ji xiangying de jiaoxue duice (关于印尼华裔学生汉语语音的调查及相应的教学对策) [Mengenai kajian sebutan bahasa Cina pelajar Cina Indonesia dan strategi pengajaran dan pembelajaran yang berkaitan]. *Journal of Huaqiao University (Philosophy & Social Science)*, 2, pp. 66-69.

Ni Yan & Wang Xiaokui (1992). Yinyu guojia xueshen xuexi hanyu yuyin nandian fenxi (英语国家学生学习汉语语音难点分析) [Analisis kesukaran dalam pembelajaran sebutan bahasa Cina pelajar dari negara-negara bahasa Inggeris]. *Hanyu Xuexi*, 2, pp. 47-49.

Norzila Nasir (2013, November). Vokal bahasa Melayu. In *Slideshare*. Dimuat turun dari: <http://www.slideshare.net/NorzilaNasir/vokal-bahasa-melayu>

Odlint, T. (1989). *Language transfer: cross-linguistic influence in language learning*. Cambridge, New York: Cambridge University Press.

Ouyang Guotai (2005). Yinni xuesheng hanyu yuyin jiaoxue nandian ji duice (印尼学生汉语语音教学难点及对策) [Kesukaran dan strategi pengajaran dan pembelajaran sebutan bahasa Cina pelajar Indonesia]. *Overseas Chinese Education*, 3, pp.9-12.

Paitoon M. Chaiyanara (2006). Pengenalan Fonetik dan Fonologi. Kuala Lumpur:Dewan Bahasa dan Pustaka.

Richards, J. C. (1992). *Longman Dictionary of language teaching and applied linguistics* (2 nd ed.). Essex, England: Longman.

Selinker, L (September, 1969). Interlanguage. This paper was presented at the Second International Congress of Applied Linguistics, Cambridge University, Cambridge, England.

Selinker, L (1972). *Interlanguage*. Berlin /New York: Walter de Gruyter.

Shaharina Mokhtar, Shahidi A. H. & Badrulzaman Abdul Hamid (2014). Analisis Frekuensi Asas (F_o) Bunyi Vokal Bahasa Melayu: Pencerakinan Berasaskan Fonetik Akustik. *Jurnal Bahasa*, 14 (2), pp. 289-300.

Shahidi. A. H. dan Shirley Langgau (2014). Penelitian Akustik terhadap Aspek Sebutan Bahasa Melayu oleh Penutur Iban. Dimuat turun daripada: <http://www.ukm.edu.my/e-bangi/papers/2014/104-115%20Akustik.pdf>

Shi Yue (2015). Yinni liuxueshen hanyu yuyin xide pianwu fenxi (印尼留学生汉语语音习得偏误分析) [Analisis kesilapan dalam pembelajaran sebutan bahasa Cina pelajar antarabangsa Indonesia]. *Literature Education*, 7, p.134.

Siti Hajar Abdul Aziz (2011). Bahasa Melayu I (2 nd.ed.). Shah Alam: Oxford Fajar Sdn. Bhd.

Sulaiman Masri, Abdullah Yusof & Mohd Ra'in Shaari (2006). *Bahasa Melayu dimensi pengajaran dan pembelajaran*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd.

Tang Zuofan (2001). *Yinyunxue Jiaocheng* (音韵学教程) [Kursus Pengajaran Fonetik dan Fonologi] 2 edisi. Beijing: Beijing Daxue Chubanshe.

Wang Yan (2005). Xuesheng hanyu yuyin xuexi zhong de "fuqianyi" xianxiang jieshi (学生汉语语音学习中的“负迁移”现象解析) [Penjelasan dan analisis pemindahan negatif pelajar dalam mempelajari sebutan bahasa Cina]. *Journal of Yangzhou College of Education*, 23(2), pp.29-32.

Wang Yanyan (1997). Feilübin huayi xuesheng hanyu yuyin de diaocha yu fenxi (菲律宾华裔学生汉语语音的调查与分析) [Analisis dan kajian sebutan bahasa Cina Filipina]. *Chinese Teaching in the world*, 3, pp.101-105.

Wong Ling Yann (2011). Malai xuesheng langdu Hanyu danzi de shengdiao geju he qipianwu fenxi. (马来学生朗读汉语单字的声调格局和其偏误分析) [The citation form of Chinese characters pronounced by Malay learners and the analysis of tone errors]. Wong Ling Yann, Ang Lay Hoon & Khoo Kiak Uei (eds.), *New Trend and Scientific Implications in Chinese Linguistics Studies* (pp.1-9). Seri Kembangan: Cemerlang Publications Sdn. Bhd.

Wong Ling Yann & Lim Zu Ying (2011). "Hanyu yishi" yu hanyu zuowei waiyu de jiao he xue ("汉语意识"与汉语作为外语的教和学) ["Chinese language awareness" and teaching and learning Chinese language as a foreign language]. Wong Ling Yann, Ang Lay Hoon & Khoo Kiak Uei (eds.), *New Trend and Scientific Implications in Chinese Linguistics Studies* (pp.110-119). Seri Kembangan: Cemerlang Publications Sdn. Bhd.

Xu Baoliang (2005). Youguan ertong hanyu yuyin yishi fazhan de yanjiu ji qi qishi (有关儿童汉语语音意识发展的研究及启示) [Berkaitan dengan kajian perkembangan kesedaran sebutan bahasa Cina kanak-kanak dan implikasinya]. 12, pp.19-20.

Xu Fen, Dong Qi, Yang Jie & Wang Weixing (2004). Xiaoxue ertong hanyu yuyin yishi de fazhan (小学儿童汉语语音意识的发展) [The development of Chinese's Chinese phonological awareness]. *Psychological Science*, 27 (1), pp. 18-20.

Yang Jianhong (2015). Muyu wei yingyu de hanyu xuexizhe xide hanyu yuyin de piamwu fenxi ji jiaoxue duice (母语为英语的汉语学习者习得汉语语音的偏误分析及教学对策) [Analisis kesilapan dalam pembelajaran sebutan bahasa Cina pelajar yang daripada latar belakang bahasa Inggeris

sebagai bahasa ibunda dan strategi pengajaran dan pembelajaran]. *Language Planning*, 1, pp.19-20.

Ye Nan (2008). Dui wai hanyu yuyin pianwu yanjiu (对外汉语语音偏误研究) [Kajian kesilapan sebutan bahasa Cina sebagai bahasa kedua]. *Journal of Southwest University for Nationalities*, 206, pp.242- 245.

Zahanim Ahmad (2016). Pelaksanaan Literasi dan Numerasi di Sekolah Rendah. Dimuat turun dari: <http://conference.kuis.edu.my/recit2016/images/eproceeding/ZAHANIM.pdf>

